

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til spansk lovgivning kan selskaber med en væsentlig kapitalandel i et datterselskab i deres skattepligtige indkomst fradrage 100 % af det bruttoudbytte, de modtager fra datterselskabet. For at anvende denne ordning skal moderselskaber, som er hjemmehørende i Spanien, have haft en kapitalandel, der er større eller lig med 5 % af kapitalen i det hjemmehørende datterselskab, i en uafbrudt periode på mindst et år. Hvis betingelserne for at anvende denne ordning er opfyldt, bliver udbyttet ikke kildebeskattet.

Moderselskaber, der ikke er hjemmehørende i Spanien, skal for at kunne drage fordel af fritagelsen have en kapitalandel på 20 %, der nedsættes til 15 % fra den 1. januar 2007 og til 10 % fra den 1. januar 2009. Moderselskaber, der er hjemmehørende i andre EU-medlemsstater eller i stater, der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og hvis kapitalandel i datterselskabet er større eller lig med 5 %, men mindre end de nævnte lofter, skal således, i modsætning til moderselskaber, der er hjemmehørende i Spanien, betale skat af det udbytte, det modtager fra datterselskabet.

Kommissionen finder, at den forskellige behandling, der er fastsat i den spanske lovgivning i kraft af betingelsen om, at ikke-hjemmehørende moderselskaber skal besidde en større kapitalandel end hjemmehørende moderselskaber for at kunne anvende skattefritagelsen med hensyn til udbytte, der udloddes af datterselskaber hjemmehørende på det spanske område, udgør forskelsbehandling i strid med artikel 56 EF og EØS-aftalens artikel 40. Ifølge Kommissionen er denne ekstra skattebyrde for moderselskaber hjemmehørende i andre EU-medlemsstater og EØS-medlemsstater på ingen måde begrundet.

Sag anlagt den 14. november 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-492/08)

(2009/C 19/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Afonso, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 96 og artikel 98, stk. 2, idet den anvender en nedsat sats for merværdiafgift (moms) på ydelser, som leveres af advokater, advokater med møderet for Conseil d'État og for Cour de cassation samt procesfuldmægtige med møderet for cours

d'appel, for hvilke disse godtgøres helt eller delvist af staten inden for rammerne af ordningen for fri proces.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har rejst indsigelse mod sagsøgerens anvendelse af en nedsat momssats på ydelser, som leveres af advokater, advokater med møderet for Conseil d'État og for Cour de cassation samt procesfuldmægtige med møderet for cours d'appel, da sådanne ydelser ikke falder inden for nogen af de kategorier, der er nævnt i bilag III til direktiv 2006/112/EF.

Med henblik på at tilbagevise sagsøgtens tre hovedargumenter har Kommissionen for det første anført, at hensynet til at sikre domstolsadgang ikke kan være en relevant grund til at fravige normalsatsen for momsen på ydelser fra advokater, for så vidt som dette hensyn snarere er knyttet til omfanget af den støtte, der ydes af staten, end til den momssats, som er ensartet fastsat på fællesskabsplan.

Ifølge sagsøgeren er den sociale karakter af den omhandlede virksomhed dernæst ikke tilstrækkelig til, at den kan henføres til de andre kategorier af tjenesteydelser, som er nævnt i direktivets bilag III, for hvilke der kan anvendes nedsatte satser i forhold til den gældende normalsats. Ifølge Domstolens faste praksis er en streng fortolkning af arten af disse ydelser således nødvendig af hensyn til at bevare bilagets udtømmende karakter.

Endelig har Kommissionen henvist til, at det formål, som forfølges med såvel momsdirektivets artikel 96 og artikel 98, stk. 2, som dets bilag III, ikke er at undgå konkurrenceforvridning mellem økonomiske aktører, der leverer de samme varer eller ydelser, men blot at fremme en gradvis harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger gennem tilnærmelse af de gældende momssatser og begrænsning af de transaktioner, der kan være genstand for nedsatte satser.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 19. november 2008, Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen mod Region Syddanmark

(Sag C-499/08)

(2009/C 19/31)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Ingeniørforeningen i Danmark for Ole Andersen

Sagsøgte: Region Syddanmark

Præjudicielt spørgsmål

Skal forbuddet mod direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder i artikel 2 og 6 i rådets direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for, at en medlemsstat opretholder en retstilstand, der indebærer, at en arbejdsgiver ved opsigelse af en funktionær, der har været uafbrudt beskæftiget i samme virksomhed i 12, 15 eller 18 år, ved funktionærens fratræden skal udrede godtgørelse svarende til henholdsvis 1, 2 eller 3 måneders løn, men således at denne godtgørelse ikke skal udbetales, hvis funktionæren ved fratrædelsen har mulighed for en alderspension fra en pensionsordning, hvortil arbejdsgiveren har bidraget.

⁽¹⁾ EFT L 303, s. 16.

Appel iværksat den 20. november 2008 af Município de Gondomar til prøvelse af kendelse afsagt den 10. september 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-324/06, Município de Gondomar mod Kommissionen

(Sag C-501/08 P)

(2009/C 19/32)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Município de Gondomar (ved advogados J.L. da Cruz Vilaça og L. Pinto Monteiro)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Retten i Første Instans' kendelse ophæves, og det fastslås, at sagen anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2006) 3782 af 16. august 2006 om ophævelse af finansiell støtte fra samhørighedsfonden kan antages til realitetsbehandling.
- Subsidiært: Rettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til Retten til afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder appellants, i medfør af artikel 69

i Domstolens procesreglement, eller subsidiært: afgørelsen om sagens omkostninger udsættes til den dom eller kendelse, hvormed sagen afsluttes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. RETLIG FEJL I FORBINDELSE MED VURDERINGEN AF BETINGElsen OM, AT SAGSØGEREN SKAL VÆRE UMIDDELBART BERØRT, OG MANGELFULD BEGRUNDELSE:

Município de Gondomar er af den opfattelse, at den portugisiske retsorden indeholder særegenheder, som burde føre til en anden konklusion end den, hvortil Retten nåede i den i sag T-324/06 afsagte afvisningskendelse, der er behæftet med en retlig fejl.

Det følger af den portugisiske lovgivning, særligt af artikel 18 og 20 i Regulamento de Aplicação do Fundo de Coesão em Portugal (bekendtgørelse om anvendelse af samhørighedsfonden i Portugal), der er godkendt ved den eneste artikel i Decreto-Lei nr. 191/2000 af 16. august 2000, at Den Portugisiske Republik ikke har noget skøn med hensyn til beslutningen om at opretholde eller ikke at opretholde de tilskud, som samhørighedsfonden tildeler Município de Gondomar som det ansvarlige organ for gennemførelsen af projektet, hvorfor det således på grund af Kommissionens automatiske beslutning om ophævelse af finansiell støtte fra samhørighedsfonden i medfør af ovennævnte bekendtgørelse må følge, at de gennemførende organer ikke kan fritages for forpligtelsen til at tilbagebetale de beløb, der er betalt med urette.

Retten har i afvisningskendelsen afsagt i sag T-324/06 udeladt enhver henvisning til dette forhold, og da dette er et afgørende forhold ved vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt sagen kunne antages til realitetsbehandling, har Retten foretaget en retlig fejl, der har umiddelbare konsekvenser for sagsøgerens processuelle rettigheder i medfør af artikel 230 EF.

Denne undladelse af at træffe afgørelse medfører endvidere en begrundelsesmangel. Ifølge Fællesskabets retspraksis foreligger der en almindelig pligt til at begrunde afgørelser, som træffes af administrative myndigheder og retter, for at lette Domstolens retslige prøvelse.

Rettens undladelse af at træffe afgørelse om særlighederne i den portugisiske retsorden udgør en begrundelsesmangel, som i alvorlig grad kan skade sagsøgerens interesser.

2. TILSIDESÆTTELSE AF PRINCIPPET OM RETTEN TIL EN EFFEKTIV DOMSTOLSBEKYTTELSE

Município de Gondomar er endvidere af den opfattelse, at dens ret til en effektiv domstolsbeskyttelse er i fare, som følge af, at der ikke foreligger nogen nationale retsmidler til anfægtelse af kravet om tilbagebetaling af den finansielle støtte fra samhørighedsfonden, idet den retsakt, hvorved Kommissionens beslutning om ophævelse af den finansielle støtte fra samhørighedsfonden blev meddelt, er en retsakt, som ikke anfægtes ved de nationale domstole.